

Gyógyszerészet

A MAGYAR GYÓGYSZERÉSZETI TÁRSASÁG LAPJA

Felölös szerkesztő: DR. LÁNG BÉLA

Szerkesztők: DR. BENKŐ GYÖRGY, DR. BRANTNER ANFAL, DR. HARANGI GYÖRGY, DR. VINCZE ZOLTÁN
19. évfolyam

Technikai szerkesztő: LÁNG MIKLÓS, stíluszerkesztő: NAGY IMRE

1975 május

5. SZÁM

1945—1975 ÁPRILIS

A közelmúltban ünnepeltük és ünnepeljük országoszerre hazánk felszabadulásának 30. évfordulóját. 1945. április 4-e a fasiszta elnyomás alól való felszabadulás napja, történelmi évforduló a magyar nép életében.

Azóta az országépítés munkájával gyorsan telnek az esztendőik, s ez évben immár 30 év távlatából bukkannak fel népünk emlékezetében az 1945 évi áprilisi képek, a felszabadulás emlékei

A 30 éves évfordulón visszatekintve a megtett útra, megállapítható, hogy a magyar nép nem kis fáradtsággal, küzdelemmel, áldozatkészen, dolgoosan tette meg az utat, melynek egy-egy fontosabb állomását mérföldkövekként alkotások jelzik.

Az egykori hárommillió koldus országában ma már egészen más élet folyik; jelentősen megnövekedett a közép és felsőfokú képzettséggel rendelkező állampolgárok száma. Hazánk egyre fokozott mértékben bekapcsolódik nemzetközi kulturális és tudományos szervezetek életébe. Különösen nagy lendületet kapott a tudományos kutatás, kiépült a kutatóintézetek hálózata, a tudományos kutatás eredményei termelő erővé váltak.

A múltat és jelent összevetve, egyik legjelentősebb haladás az egészségügy fejlődésben állapítható meg. A fordulat éve után megkezdődött a magyar egészségügyi szervezet újjáépítése a szocialista egészségügy alapelvei alapján. A tervszerűen végrehajtott munka koronája az 1972. évi II. egészségügyi törvény, amely több mint 2 évtized tapasztalatait, eredményeit felhasználva határozta meg hazánkban a szocialista egészségügy, s azon belül a gyógyszerügy, gyógyszerészet feladatait, célkitűzéseit, politikáját is.

Az egészségügy egyik legszervezettebb szakágazata a gyógyszerellátás, amelynek államosítása 1948-ban a gyógyszeriparral kezdődött, s 1950-ben a gyógyszertárakkal fejeződött be. Az ugyancsak 1950-ben életre hívott Egészségügyi Minisztérium tervszerűen fejlesztette ki a gyógyszerellátás szerveit, szabályozta a gyógyszerkészítmények bevezetésének feltételeit, a forgalomban levő készítmények folyamatos ellenőrzését, kiépítette a gyógyszerinformációs hálózatot. Életre hívta az Országos Gyógyszerészeti Intézetet mint a gyógyszerügy országos szintű hatósági szervét. Az 1955-ös évben két orvostudományi egyetemen önálló gyógyszerésztudományi kar felállítását rendelte el, jóváhagyta a karok gyógyszerész-képzési reformját, bevezette a gyógyszerészek intézményes továbbképzését, majd a szakgyógyszerész-képzést.

— A gyógyszerkutatás és -termelés nagymérvű fejlődése világviszonylatban előkelő helyre emelte hazánk gyógyszeriparát, s gyógyszerexportját.

A 30 év gyógyszerészeti vonatkozású eredményei általában ismertek; látjuk, hogy a szocialista magyar gyógyszerészet a 30 év alatt nemcsak kialakult, hanem sokat fejlődött, gazdag eredményeket tudhat magáénak, hivatása magaslatán áll.

A Magyar Gyógyyszerészeti Társaság 50 éves fennállásából is 30 év már a felszabadulás utáni időszakra esik. Ez a 30 év mind a Társaság szervezeti formájában, mind a végzett munka tartalmában változó, eredményekben gazdag, fejlődést mutató volt.

A régi Társaság tudományos tevékenységet legnagyobb részben csak Budapesten, előadó-ülések keretében és a Társaság Értesítőjének kiadásával fejtett ki. Napjainkban valóban országos méretűre fejlődött szervezetünk 6 szakosztályban és 22 területi szervezetben tevékenykedik és 2 szaklapot ad ki. Az utolsó 20 évben az említett szervezetek több mint 120 konferenciát, szimpoziont, kollokviumot stb. és 6 országos kongresszust rendeztek. Az ezeken megtartott előadások száma kb. 8000-re becsülhető. A fejlődés egyik további fontos mutatója a gyakorlati rutin feladatokat ellátó munkahelyek dolgozóinak bekapcsolódása a tudományos vérkeringésbe, a kutatómunkába, s az eredmények publikálása rendezvényeinken, szaksajtóinkban.

A Társaság növekedésének másik mutatója az, hogy a régi 800 taggal szemben ma 3000-nél nagyobb taglétszámmal rendelkezünk. Ezen belül egyre növekszik a fiatal kolleginák, kollegák részaránya.

A Társaság minden aktivistája a szocialista szakember megtestesítője, mert társasági munkája önként vállalt, a közösségért önzetlenül végzett kollektív társadalmi munka. Ez kétségtelenül igen fontos tényező a szocialista társadalom új embertípusának kialakításában is.

A felszabadulásunk 30 évfordulóján megrendezett ünnepeken mindenhol megemlékeztek azokról a szovjet, bolgár, jugoszláv, román, angol és amerikai harcosokról, akik itt Magyarországon vérüket hullatták, életüket áldozták felszabadulásunkért.

Amikor mi is áldozunk ezen harcok emlékének, kötelességet teljesítünk, amikor külön megemlékezem karunk, a magyar gyógyszerészet háborús hőseiről, halottairól, akik a háború, a fasizmus vértanúi, a Békés megyei Battonyától a Vas megyei Nemesmedvesig 193 napig tartó harcok hősei, katonái vagy áldozatai voltak. Hogy kik és hányan voltak, pontosan nem is tudjuk, a gyógyszerésztörténészek feladata lesz ennek felkutatása. Emlékezzünk rájuk Baranyi Ferenc költő szavaival: „Dicsőség nekik, akik az életért nem adtak mást csak életet”.